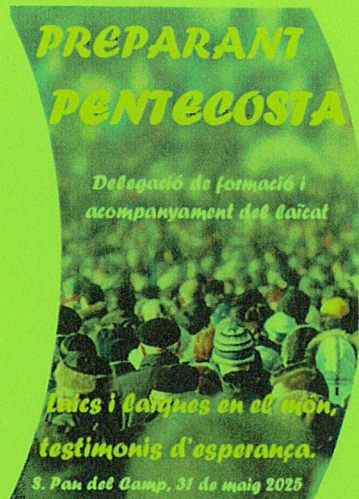

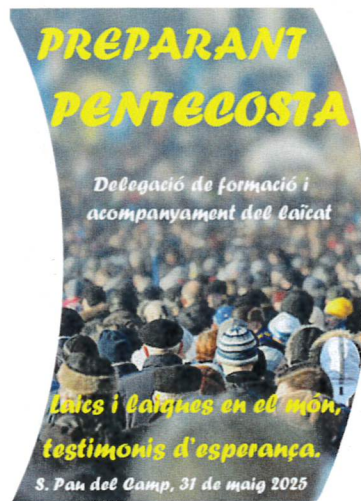

SÍNODE de la SINODALITAT

Hem entès que caminar junts com a batejats, en la diversitat dels carismes, de les vocacions i dels ministeris, és important no només per a les nostres comunitats, sinó també per al món. La fraternitat evangèlica és com una llàntia, que no s'ha de col·locar sota una mesura sinó en el portallànties perquè il·lumini tota la casa (cf. Mt 5,15). El món avui necessita aquest testimoni més que mai. Com a deixebles de Jesús no podem eludir la tasca de mostrar i transmetre l'amor i la tendresa de Déu a una humanitat ferida. *(Síntesi de la primera sessió del Sínode)*

La sinodalitat s'aplica sempre en la nostra vida cristiana d'oració, de celebració de la fe, de la disponibilitat al servei de la missió de l'Església. La sinodalitat dona molta importància al laïcat i a la realització dels seus drets i deures en el poble de Déu i contribueix a anar superant el clericalisme que encara és una tasca bastant pendent i que dificulta moltíssim la sinodalitat a l'Església. *(De la presentació del llibre "Aplicació de la sinodalitat" del Card. Lluís Martínez Sistach)*

El Sínode, ha impregnat la metodologia de treball a les nostres comunitats? *(Bisbe David)*

Quart itinerari del Congreso de Laicos 2020: "PRESÈNCIA EN LA VIDA PÚBLICA"

Ès el compromís transformador i evangèlic de la realitat que és inherent a tota l' Església.

Ser creient no és només preguntar-se qui sóc jo, també per a qui sóc jo.

La presència en la vida pública, desitja recuperar la dimensió social com a confirmació de la pròpia vocació i promoció que les nostres comunitats siguin autèntiques, Església en sortida.

Fer-nos presents en els diferents àmbits de la societat civil des del compromís amb la veritat i la llibertat, prenent en consideració, especialment, aquells llocs de la societat a on hi ha injustícies.

PREPARANT PENTECOSTA

Delegació de formació i
acompanyament del laïcat

Libres i lliures en el món.

Testimonis d'esperança.

S. Pan del Camp, 31 de maig 2025

POST CONGRÉS DE VOCACIONS 2025

Tota vocació neix en Déu i és una crida per al bé del món.

(Mc 3,13-15): En aquell temps, Jesús pujà a una muntanya i cridà a si els qui ell volgué, i vingueren a ell. I en feu Dotze perquè fossin amb ell, i per enviar-los a predicar i tenir poder d'expulsar els dimonis.

Les Escriptures són plenes de crides a la vocació, Déu pren la iniciativa i crida a la persona a una missió, i moltes vegades, el cridat posa objeccions. Déu t'estima, Déu et crida.

La vocació és un regal rebut que convida a ser Do i regal per als altres.

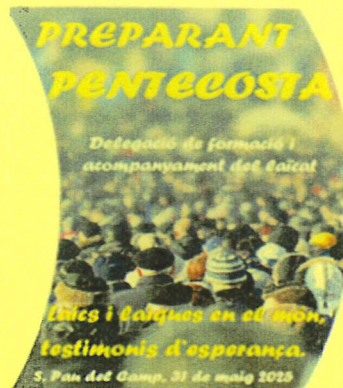
L'església és la comunitat dels cridats per iniciativa de Déu perquè tenen una missió. No és que l'església tingui una missió. La missió té una església.

La noció de "Poble de Déu" estableix i destaca la igualtat i dignitat de tots els batejats. Tots som corresponsables de la missió de l'església. En la diversitat, cadascú hi té un paper diferent i únic. La vocació és el camí de trobada i comunió, per explorar en tres dimensions fonamentals: jo (identitat), tu (Jesús), nosaltres (comunitat). Hem de ser generadors de cultura vocacional, que dóna sentit a la vida de creients i no creients.

Diu el Senyor "a qui enviaré?" Responem "Nosaltres, aquí estem per fer la teva Voluntat".

Per a qui sóc? La resposta uneix dues inquietuds del cor humà: identitat i sentit de la vida.

Per a qui sóc? Per al Senyor, en els germans. *(De les ponències del Congrés de Vocacions, Madrid febrer 2025)*

Itinerari de formació laical Diòcesis de Barcelona 2022-25

És una aposta del Consell Pastoral Diocesà per oferir formació integral a laics i laiques que viuen la fe com una missió dins l'església. Es diferencia d'altres formacions perquè no es tracta d'una opció personal, si no de donar resposta a una comunitat, moviment, entitat que t'envia per preparar-te millor per aquesta missió.

I en que la formació treballa 4 grans àrees al llarg de 2 cursos:

1. **Fonamentar la fe:** eclesiologia, cristologia, bíblia... cada tema es treballa amb un expert que ofereix una petita píndola que desperti les ganes de saber-ne més i ofereix temes de reflexió i debat per a que aquest coneixement es pugui aplicar a la pròpia vida personal i comunitària.
2. **Ser acompanyat.** Cada inscrit a l'itinerari té un tutor amb qui va fent el seguiment i va donant valor a aquest aspecte fonamental d'acompanyar i ser acompanyat.
3. **Competències Pastorals.** Duran cada un dels cursos es realitzen pràctiques en algun àmbit diocesà amb l'objectiu de conèixer millor la diòcesi, la diversitat d'activitats i com es realitzen.
4. **Viure en comunitat:** en les 24 h de convivència que es fan 2 cops a l'any es treballen aspectes que ajudin a viure la fe en comunitat, es fa experiència de diferents estils de pregària i s'aprenen dinàmiques que poden ser útils pels grups que s'acompanyin. També es comparteixen experiències de manera que es fa una lectura crítica i creient de la comunitat.

PREPARANT PENTECOSTA

*Delegació de formació i
acompanyament del laïcat*

**Índex i laiques en el món,
testimonis d'esperança.**

S. Pau del Camp, 31 de maig 2025

ANY JUBILAR DE L'ESPERANÇA 2025

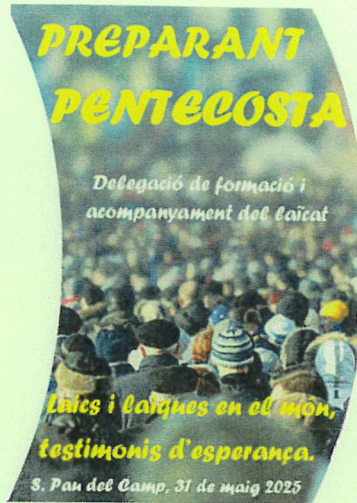
En l'Any jubilar estem cridats a ser signes tangibles d'esperança. Al cor de tota persona hi ha l'esperança com a desig i espera del bé, fins i tot ignorant el que el demà portarà. Tot i això, la imprevisibilitat del futur fa sorgir sentiments sovint contraposats: de la confiança al temor, de la serenitat al desànim, de la certesa al dubte. Trobem amb freqüència persones desanimades, que miren el futur amb escepticisme i pessimisme, com si res no pogués oferir-los felicitat.

L'esperança cristiana, de fet, no enganya ni defrauda. En sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell qui ens estima.

Per què aquesta esperança no cedeix davant les dificultats: perquè es fonamenta en la fe i es nodreix de la caritat, i d'aquesta manera fa possible que seguim endavant en la vida. Sant Agustí escriu sobre això: «En qualsevol gènere de vida, no es viu sense aquestes tres inclinacions de l'ànima: creure, esperar, estimar»

I això porta a desenvolupar una virtut estretament emparentada amb l'esperança: la paciència. Estem acostumats a voler-ho tot i immediatament, en un món on la pressa s'ha convertit en una constant. La paciència ha estat relegada per la pressa, ocasionant insatisfacció i tancament. El pelegrinatge ens ensenya de paciència i d'esperança.

La indulgència permet descobrir com d'il·limitada és la misericòrdia de Déu. Mirar el futur amb esperança també equival a tenir una visió de la vida plena d'entusiasme a compartir amb els altres. Deixem-nos atraure des d'ara per l'esperança i permetem que a través de nosaltres sigui contagiosa per a tots els qui la desitgen. ("SPES NON CONFUNDIT, "butlla convocatòria del Jubileu 2025)

PLA PASTORAL "SORTIM". EIX DE JESUCRIST

Jesucrist, la nostra saviesa i la nostra força

...Invito cada cristià, en qualsevol lloc i situació en què es trobi, a renovar ara mateix el seu trobament personal amb Jesucrist o, al menys a prendre la decisió de deixar-se trobar per ell, d'intentar-ho cada dia sense descans.

Perquè hom no comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó pel trobament amb un esdeveniment, amb una persona o dona un nou horitzó a la vida i, amb així, una orientació decisiva; aquesta experiència és font de joia, té força creativa i és comunicativa.

Renovar la nostra adhesió personal a Crist, anunciar-lo de manera nova, promoure el primer anunci on la fe cristiana encara no ha arrelat o s'ha extingit; renovar l'experiència de l'encontre amb Jesucrist i d'anunciar-lo creativament al món d'avui és l'opció que ha d'inspirar la nostra vida... (Papa Francesc, *Evangelii Gaudium*)